

Παραλία Καλογριάς Στούπας και Βοϊδοκοιλιά

Ένα από τα φυσικά κοσμήματα της Μάνης και της Μεσσηνίας, είναι η διάσημη και φανταστική παραλία Καλογριάς. Η παραλία αυτή είναι η πιο διάσημη, η πιο πολυσύχναστη και η πιο οργανωμένη παραλία του Δήμου Δυτικής Μάνης. Τους καλοκαιρινούς μήνες, Έλληνες και ξένοι που απολαμβάνουν αυτή την υπέροχη παραλία, είναι τόσοι που «δεν πέφτει καρφίτσα».

Ξένοι και Έλληνες κατακλύζουν την υπέροχη αμμώδη παραλία. Χαρακτηριστικό της Καλογριάς είναι τα καταγάλανα, ρηχά και δροσερά νερά, με τις υποθαλάσσιες πηγές (που οι ντόπιοι τις λένε γλυφάδες) με νερό που κατεβαίνει από τον Ταύγετου και έτσι την κρατούν πάντα καθαρή.

Η παραλία της Καλογριάς διαθέτει ομπρέλες και ξαπλώστρες, γήπεδο beach volley, μπαράκια, ταβέρνες, δυνατότητα για θαλάσσια σπορ και ενοικιάσεις ποδηλάτων και κανό. Δεν είναι ιδανική μόνο για τη νεολαία, αλλά και για οικογένειες με μικρά παιδιά.

Εκτός από το πρωινό σας μπάνιο στην Καλογριάς ή πρέπει να παραμείνετε μέχρι και τις απογευματινές ώρες, ή να πάτε θα δείτε τον ήλιο να δύει ακριβώς μπροστά σας, μέσα στο νερό και για μπάνιο τις απογευματινές ώρες, να απολαύσετε ένα από

τα καλύτερα ειδυλλιακά ηλιοβασιλέματα της Ελλάδας.

Στην παραλία **Καλογριάς** έζησε για δύο χρόνια (**1917-1918**) ο **Νίκος Καζαντζάκης** μαζί με τον θρυλικό ήρωα του μυθιστορηματός του «**Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά**». Το **1917** ο Καζαντζάκης αγόρασε το **λιγνιτωρυχείο της Πραστοβάς**, ακριβώς πάνω από την παραλία και διόρισε τον Ζορμπά ως αρχιεργάτη.

Στο βόρειο άκρο της ακρογιαλιάς βρίσκεται το σπίτι που έμενε με τον **Ζορμπά** ο **Καζαντζάκης**, ενώ στο νότιο άκρο, πολύ κοντά από την αμμουδιά υπάρχει η «**σπηλιά του Καζαντζάκη**», εκεί όπου έβρισκε καταφύγιο για να διαβάζει και να γράφει. Την σπηλιά μπορεί κάποιος να την επισκεφθεί είτε αν πάει κολυμπώντας είτε αν πάει με βάρκα.

Η παραλία **Καλογριάς** βρίσκεται σε απόσταση **6,7 χιλιομέτρων** από την **Καρδαμύλη** και **42** από την **Καλαμάτα**.

[Παραλία Βοϊδοκοιλιάς](#)

Η **Βοϊδοκοιλιά** είναι μια παραλία σύμβολο, μια αυθεντική παραλία που είναι μοναδικής ομορφιάς θεωρείται ότι είναι το κόσμημα της Μεσσηνίας, αφού θεωρείται από τις ομορφότερες της Μεσογείου.

Είναι διάσημη κυρίως για το ολοστρόγγυλο σχήμα της που θυμίζει το γράμμα Ω. Βρίσκεται βόρεια της Πύλου, στις ακτές

του Ιονίου, και εφάπτεται με τη **λιμνοθάλασσα της Γιάλοβας** από την οποία χωρίζεται με μία λωρίδα αμμόλοφων. Η παραλία και η ευρύτερη περιοχή έχει χαρακτηριστεί τόπος ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και είναι ενταγμένη στο **Δίκτυο 2000**. Στο νότιο άκρο της **Βοϊδοκοιλιάς** αναπτύσσεται το ακρωτήριο **Κορυφάσιο**, όπου βρίσκονταν τα ερείπια της **κλασικής πόλης της Πύλου**.

Η παραλία προσεγγίζεται από χωματόδρομο που διασχίζει περιμετρικά την λιμνοθάλασσα της **Γιάλοβας**, από χωματόδρομο από το χωριό **Πετροχώρι** καθώς και από μονοπάτι από την παραλία **Διβάρι**.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Πιστεύεται ότι η παραλία αντιστοιχεί στην **παραλία Βουφράδα** στην οποία σύμφωνα με την **Οδύσσεια** έφτασε το πλοίο του **Τηλέμαχου** κατά την άφιξή του στην Πελοπόννησο, με σκοπό να συναντήσει τον **Νέστορα και τον Μενέλαο**

Στην **Πρωτοελλαδική περίοδο** αναπτύχθηκε στην περιοχή οικισμός που διέθετε ένα μεγάλων διαστάσεων κτίριο, που ίσως είχε το ρόλο διοικητικού κέντρου. Ο οικισμός κατοικήθηκε αδιάλειπτα ως και την **ΥΕ ΙΙΙ** περίοδο. Στη βόρεια πλευρά της παραλίας βρίσκονται τα ερείπια θολωτού τάφου της **Μυκηναϊκής περιόδου**, ο οποίος ανασκάφηκε από τον αρχαιολόγο **Σπ. Μαρινάτο**.

Σύμφωνα με την περιγραφή του **Παυσανία**, ανήκε στον **γιό του Νέστορα, Θρασυμήδη**. Στην περιοχή αυτή ανασκάφηκε επίσης οικισμός της **4ης χιλιετίας π.Χ.** Τον “τάφο του **Θρασυμήδη**” εντόπισε πρώτα ο Βρετανός περιηγητής **G.B.Grundy** στα τέλη του **19ου αιώνα**. Τον ανέσκαψε ο **Σπ. Μαρινάτος** τη **δεκαετία του 1950** και τον διερεύνησε συμπληρωματικά ο **Γ. Σ. Κορρές** το **1976-77**, όταν παρατήρησε έναν ταφικό πίθο που δεν είχε καταγράψει ο **Μαρινάτος**.

Η ονομασία βασίζεται στη μαρτυρία του **Παυσανία** (*Μεσσηνιακά, 36.2: καὶ μνήμα ἐντὸς τῆς πόλεως ἐστὶν αὐτῷ, τὸ δὲ ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς Πύλου θρασυμήδους φασὶν εἶναι*). Η διάμετρος του τάφου είναι 5 μέτρα και διακρίνονται ίχνη τουλάχιστον 7 τάφων. Το δάπεδο ήταν στρωμένο με βότσαλα από την παρακείμενη παραλία.

Στα κινητά ευρήματα συγκαταλέγονταν λίθινες αιχμές βελών, δύο περιδέραια από αμέθυστο και σάρδιο, τέσσερα χρυσά ελάσματα, δύο μυκηναϊκά αγγεία, σφονδύλια αργαλειού και πιθανόν δύο Μυκηναϊκά ειδώλια. Το πιο σημαντικό εύρημα είναι ο ακέραιος σκελετός βοοειδούς που μαρτυρεί μια ιδιαίτερη θυσία προς τιμήν του νεκρού. Η πρώτη φάση του τάφου (φάση πιθοταφών) χρονολογείται στη **Μεσοελλαδική περίοδο**, ενώ η περίοδος της ακμής του τοποθετείται στη **Μυκηναϊκή περίοδο**.

Γύρω από τον τάφο εντοπίστηκαν ίχνη ανθρώπινης παρουσίας και από την ελληνοιστική περίοδο: ειδώλια και πήλινα πλακίδια του **4ου και 3ου αιώνα π.Χ.**, αλλά και ένα μικρό οικοδόμημα, σαν βωμός, μαρτυρούν ενδεχομένως προγονολατρεία.